

beredd, till hands, fullbordad, då någon kommer, då något skall göras, o. s. v. *Han var r. der, när jag kom. Klockan är r. fyra; det blir således snart tid att gå. Det hade skett r. innan den tiden.* — *Syn.* Allaredan. — 2) Förut. *Jag har r. sagt er det.* — 3) Till och med så snart som. *R. året derpå.*

REDANDE, n. 4. Se *Redning*.

REDARE, m. 5. 1) En, som reder (ull, silke, o. d.). — 2) *R.* ell. *Skeppsredare*, person, som äger ett eller flera fartyg, eller någon viss del deri. [Reddare.]

REDBAR, a. 2. (af *Reda*, räkna) *R-t mynt*, myntadt guld eller silfver. *R. egendom* (egentl. som har penningvärde), egendom af värde. — 2) (om person) Som är ordentlig och söker göra rätt för sig. *En r. man.* — Säges äfv. om sak, t. ex.: *R. vandel, r-t uppförande*, o. s. v. — *Syn.* Dugtig, Bastant, Galant, Pålitlig.

REDBARHET, f. 3. 1) Verkligt, inre värde. — 2) (mest i plur.) Sak af värde. — 3) (i fråga om person) Redbar karakter, redbart väsende.

REDD, f. 5. En på något afstånd ifrån hamn eller strand varande ankarplats.

REDEBOGEN, redébåggång, a. 2. neutr. — *et.* (fordom *Redhuboin* ell. *Redhoboin*, af *Rheda* ell. *Rheid*, vagn, färd, och *Boin*, rustad, beredd) Se *Beredvillig*.

REDEBOGENHET, f. 5. Se *Beredvillighet*.

REDELIG, m. fl., se *Redlig*, &c.

REDELIGEN, adv. Se *Redligt*.

REDEMPTION, redämmtschön, f. 5. (lat. *Redemptio*) Återlösning.

REDERI, --ri', n. 5. Personer, som tillsammans äga ett eller flera fartyg.

REDERSKA, f. 1. Qvinna, som reder ull, silke, o. s. v.

REDGARN, n. 5. Garn af kamull. — *Ss.* *R-sstrumpor*.

REDIG, a. 2. 1) Säges om vissa ting, hvilkas särskilda delar äro väl skilda isär, så att de ej äro hoptofvade, trasslade, o. s. v. *En r. härsva*, lätt att reda. — 2) (fig.) Väl ordnad, ordentlig, klar, tydlig, begriplig, sammanhängande. *Afgifva en r. berättelse. R-a begrepp. Hafva ett r-t hufvud, ell' r-t förstånd*, förmåga att tänka klart. *Hans hufvud är ej aldeles r-t*, han är ej rätt klok, har ej sitt fulla förnuftsbruk. *R-t tal, målföre*, tydligt. *R-t tal*, äfv. väl sammanhängande. *På r-a fötter*, i god ordning. *Sätta på r. fot*, sätta i ordning, ordna. — 3) (om person) Som har fulla bruket af sitt förnuft. *Han är ej rätt r. Åter blifva r.*, komma till sans, förnuft.

REDIGERA, redischëra, v. a. 1. (fr. *Rediger*, af lat. *Redigere*) 1) Samla, ordna och utgifva (andras tal eller skrifter); samla och ordna (bidragen till ett litterärt verk, en tidning, o. s. v.). — 2) Utarbета.

REDIGHET, f. 5. Ordning, tydlighet, klarhet, sammanhang; riktighet i tanke och omdöme; klart medvetande; fullt bruk af sitt förnuft.

REDIGT, adv. Med ordning, reda, tydlighet, klarhet, fullt sammanhang; klart, tydligt, riktigt; med system och metod. *Tala, tänka, uttrycka sig r.* *R. afgifva en berättelse. R. förklara något. R. framställa en vetenskap, en lära.*

REDLIG, a. 2. (af *Reda*, I; således egentl.: punktlig att betala) 1) Som samvetsgrant söker att göra rätt för sig i handel och vandel. — 2) Se *Rättskaffens*. *En r. man.* Säges äfv. om sak, t. ex.: *R. vandel, r-t uppförande.* — 3) Uppriktig. *Min r-e vän!* Brukas i denna

mening ofta vid underskrifter i bref, t. ex.: *Din r-e vän och broder.*

REDLIGHET, f. 5. 1) Samvetsgrant bemödande att alltid vilja göra rätt för sig. — 2) Se *Rättskaffenshet*.

REDLIGT, adv. På ett redligt sätt, med redlighet.

REDLÖS, a. 2. Säges om ett fartyg, då det förlorat antingen mast, stång, bogspöt, eller något annat, som är oundgängligen nödvändigt för dess manövrering. *R-t skepp. Göra ett fartyg r-t.* — *Redlöshet*, f. 5.

REDNING, f. 2. Handlingen, förrättningen, då man reder. Se *Reda*, II.

REDO, rëdo, a. oböjl. Färdig, beredd. *Göra sig r.* — Adv. (bibl.) Se *Redan*.

REDO, f. sing. oböjl. (gam. böjd kasus af *Reda*, IV) Räkenskap, räkning. *Göra r. för något*, se *Reda*, IV. *Vara en r. skyldig för något*, vara skyldig att göra honom redo derför. *Fordra r. af någon*, fordra, att han gör redo för sig.

REDOFORDRANDE, a. o. s. 5. Som fordrar redovisning. *En r. embetsman*.

REDOGÖRA, v. a. 2. (böjes som *Göra*) Se *Göra redo* (under *Reda*, IV). *R. för sin förvaltning.* — Part. pres. *Redogörande* brukas både såsom adjektiv och substantiv. *En r. upp-bördsman. De r.* — *Redogörande*, n. 4.

REDOGÖRARE, m. 5. En, som redogör.

REDOGÖRELSE, f. 5. 1) Räkenskaps afgifvande för något, som man haft om hand, för ett uppdrag. *R. skyldig för något.* — 2) Skrift, hvori redogöres för något.

REDOVISA, v. a. o. n. 1. o. 2. Afgifva räkenskap för. *R. om händer hafda medel. R. för sin förvaltning.* — Part. pres. *Redovisande* brukas både som adjektiv och substantiv. *En r. upp-bördsman. De r.* — *Redovisande*, n. 4.

REDOVISNING, f. 2. Se *Redogörelse*.

REDOVISNINGANSVAR, n. 5. Ansvar, hvarigenom man förbindes till redovisning.

REDOVISNINGSSKYLDIG, a. 2. Skyldig att redovisa. — *Redovisningsskyldighet*, f. 5.

REDS. *Till reds*, se *Tillreds*.

REDSKAP, n. 3. o. 5. (af *Reda*, II) Sak, föremål, som begagnas vid ett arbete, en förrättning. Bildar åtskilliga sammansättningar, såsom: Åkerbruks-, Trädgårds-, Fiskredskap, m. fl. — Skilnaden emellan *Redskap* och *Verktyg* är, att *Verktyg* är det, hvarmed något förfärdigas, tillverkas, *Redskap* deremot, hvarmed något förrättas. — *Syn.* Don. — S. m. sing. (kollektivt) Samteliga tillhoppa hörande redskap. *All fisk-redskapen*.

REDSKAPSHAMMARE, m. 2. pl. — *hamrar*. Hammare, hvarmed vid jernbruk gröfre redskap förfärdigas.

REDSKAPSLIDER, n. 5. Lider, der redskap förvaras.

REDSKAPSVAGN, m. 2. (artil.) Vagn, hvarpå verktyg, tillverkningsämnen och åtskilliga utredningspersedlar föras.

REDUCERA, v. a. 1. 1) Inskränka, nedsätta, indraga. *R. räntorna till en femtedel. R. en armé.* — 2) Förvandla, upplösa, sönderdela. *R. till stoft.* — 3) (aritm.) Förvandla tal till uttryck i annan sort. *R. 10 riksdaler till skillingar, 600 skillingar till riksdaler.* — 4) Förminska en figur eller sak efter viss uppgifven proportion. — 5) (kem.) Beröfva en oxiderad kropp dess syre och återföra den till sitt ursprungliga brännbara